

12/06/24

ΙΣΤΟΡΙΑ

Απαντήσεις

ΘΕΜΑ Α1 Ορισμοί

- α. σχολ. βιβλίο, σελ 134-135 «Τον Ιανουάριο του 1878... επέστρεψαν στις περιοχές τους»
- β. σχολ. βιβλίο, σελ 215 «Οι διαπραγματεύσεις ήταν εκτενείς... με την Ελλάδα»
- γ. σχολ. βιβλίο, σελ 26 «Η πιο γνωστή περιοχή... αυτά τα κατάλοιπα»

ΘΕΜΑ Α2

- α. Λάθος
- β. Λάθος
- γ. Λάθος
- δ. Ψωτό
- ε. Λάθος

ΘΕΜΑ Β1

Σχολικό βιβλίο, σελίδα 52

« Η Ελλάδα του μεσοπολέμου... έχασαν μέσα στην καταστροφή »

ΘΕΜΑ Β2

Σχολικό βιβλίο, σελ 217-218

« Για την επίσημη έναρξη... η κορυφαία πολιτική προσωπικότητα στην Κρήτη »

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΑΡΓΥΡΗ ΣΙΡΔΑΡΗ

Πρόλογος : σ. 149-150 (« Στις 24 Ιουλίου 1923...
και των Μουσουλμάνων κατοίκων της Ελλάδας »)

(α) σελ. 161 ("Μετά την υπογραφή της Συνθήκης... όπως δεν εφαρμόστηκαν ποτέ")

Τα παραπάνω επαληθεύει ο Β. Κολλάρος στη δεύτερη έκδοση της "Η μειονοτική πολιτική του Ελευθέριου Βενιζέλου (1898-1933)". Επιστημονικά ότι μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας υπογράφηκε η Συνθήκη των Αθηνών και βασικό ρόλο σε αυτή τη Συνθήκη είχαν ο Έλληνας υπουργός Εξωτερικών, Περικλής Αρξυροπούλος και ο Τούρκος αντιπρόεδρος στη Μικτή Επιτροπή, Σαμίρ Σαράτζογλου. Πριν, όμως, από τη Συνθήκη των Αθηνών υπογράφηκε η Συνθήκη της Αγκυρας, η οποία είναι γνωστή ως Συνθήκη Ερντογάν-Χαϊδού Βέν ("Τον Δεκέμβριο του 1926... δεν εφαρμόστηκε").

Επιπρόσθετα, πληροφόρησε από τη συζητητική ημερίδα πως η Συνθήκη των Αθηνών ρύθμιζε και οι δύο πλευρές να έχουν δυνατότητα εξαγωγής των μη ανταλλαξιμων κτημάτων και αμυντικών. Εμπνευστά αποτελούσαν τα κτήματα των Μουσουλμάνων της Δυτικής Θράκης και των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης. Η εξαγωγή θα γινόταν με κτήματα ίδιας συνολικής αξίας. Επιπλέον, βασικά κτήματα και των δύο κυβερνήσεων αποτελούσε η ανταλλαγή περιουσιών που συσχεριανέ την εξαγωγή, ώστε να αποδοθούν τα κτήματα και τα αμυντικά τους ιδιοκτήτες τους (*).

ΘΕΜΑ Γ₂ (βενέκια)

Ⓑ σελ. 161 («Στις 10 Ιανουαρίου 1930..... ναυτιμίων εξοπλισμένων»). Τα παραπάνω στοιχεία επιβεβαιώνονται και από τον κ. Σβολόπουλο στο έργο του "Η ελληνική εξωτερική πολιτική 1900-1945". Πιο συγκεκριμένα, αναφέρει ότι το Σύνθετο Φιλίας, Ουδετερότητας και Διατήσεως (30 Οκτωβρίου 1930) δεν επέτρεπε στις κυβερνητικές χώρες να στραφούν είτε πολιτικά είτε οικονομικά η μία απέναντι στην άλλη. ("Στις 30 Οκτωβρίου..... τα κυβερνητικά κείμενα")

σχολιό σ. 161 ("Το σύνθετο φιλίας, ουδετερότητας και διατήσεως περιλάμβανε και σύνθεση κινήριου..... στο έδαφος άλλου κράτους").

Όπως μπορούμε να δούμε από τη συγκεκριμένη δεύτερη πηγή η κυβέρνηση της Αθήνας και η κυβέρνηση της Τουρκίας υπογράφονταν να συμφωνούν αμοιβαία για κάθε ναυτιμίου παροχία. Αυτό είχε ως στόχο να μην υπάρξει ανταγωνισμός και να διατηρηθούν φιλικές σχέσεις μεταξύ τους («Το σύνθετο συνόδευόταν..... ανταλλαγής κινήσεων» →).

Σχολιό σ. 161-162 («Οι μεταγενέστερες επιδιώξεις..... επιλογές του 1932 και του 1933»).

* («Η Σύνθεση των Αθηνών... αποδοσαν στους ιδιοκτήτες τους»)

ΘΕΜΑ Δ1 (εχ. ειθ. σελ 60-61)

Πρόλογος: Όσο οι Έλληνες ήταν υπόδουλοι... προταξίδια
διαμόρφωσης των πρώτων πολιτικών κομμάτων

α) Τα γεγονότα αυτά συνδέονται με την καθοδο του Δημήτριου Υψηλάντη... κυβερνητικά όργανα τοπικής εμβέλειας, καθώς, όπως μαρτυρά το Α κείμενο, οι πρόκριτοι περιορίζαν τις βλέψεις τους μόνο στη διοίκηση της Πελοποννήσου (Ενώ οι πρόκριτοι... πελοποννησιακής αυτοδιοικήσεως). Αντίθετα, ο Υψηλάντης θέλησε να επιβάλει ένα δικό του... και πολιτική εξουσία στα χέρια του. Πράγματι, σύμφωνα με το πρώτο ιστορικό παράδειγμα, που αποτελεί δευτερογενή πηγή, όραμα του Υψηλάντη αποτελούσε ένα ελληνικό κράτος με ενσωμάτωση των ανελευθερωμένων περιοχών, το οποίο θα διοικούταν από ένα κεντρικό συμβούλιο με πλήθος εξουσιών (ο Υψηλάντης οραματιζόταν... ευρείες εξουσίες). Επιθυμούσε να ασκεί την πολιτική και στρατιωτική ηγεσία για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα έχοντας ως θεμέλιό του την αστική τάξη (ζήτην απαίτησι... αστικό στοιχείο). Οι πρόκριτοι, όμως, δεν το αποδέχτηκαν και με δυσκολία αποσοβήθηκε η σύρραξι. Παράλληλα, αντίθετοι στην επιθυμία του Υψηλάντη στάθηκαν και οι χαϊοκτήμονες που ήθελαν να είναι αυτοδιοικούμενοι και να μην ελέγχονται από ένα κεντρικό, εθνικό σώμα (σκληροτράχηλη αντίστασι... στο σχέδιό τους). Έτσι, η αντίθεσι μεταξύ των δύο πλευρών... του υπό ίδρυσι κρατικού οργανισμού.

Ο Υψηλάντης, πιο συγκεκριμένα πρότεινε τη δημιουργία συγκεντρωτικού συστήματος... πειθαρχία στο στράτευμα. Το δεύτερο κείμενο επιβεβαιώνει τη στάση αυτή του Υψηλάντη, ο οποίος δεν ήθελε να εναντιωθεί και να συγκρουστεί με τους πρόκριτους. Πίστευε πραγματικά πως η επιτυχία της Επανάστασης μπορεί να επιτευχθεί σε μια συγκεντρωτική εξουσία που θα είχε ως συνέπεια την αύξηση των εσόδων, τα οποία με τη σειρά τους θα ενίσχυαν στρατιωτικά τη χώρα, εξασφαλίζοντας τροφοδοσία, πειθαρχία, τακτικό στρατό. Εξάλλου, έκρινε ότι η παρουσία μικρών ιδιωτικών στρατών εμπόδιζε την εξαίγλωση της επανάστασης σε όλη την Πελοπόννησο (έκοπες... στα όρια της επαρχίας). Ακόμη, θεωρούσε ότι οι τοπικιστικές τάσεις αποτελούσαν εμπόδιο για την οργάνωση του Αγώνα. Είχε βαθιά πίστι, σύμφωνα με τη δεύτερη πηγή, ότι ο τοπικισμός ευνοούσε την πολυαρχία και την αυθαιρεσία και κατεπείκτα τους πρόκριτους και τους καπεταναίους (είχε αιώμα... καπεταναίοι). Εξάλλου, οι πρόκριτοι έχοντας διαφορετικές επιδιώξεις ήθελαν να είναι όλοι υπεύθυνοι για όλα. Ο Υψηλάντης έκρινε ότι με αυτόν τον τρόπο θα συγκεντρωναν στα χέρια τους λάφυρα και φόρους και θα μπορούσαν να στρατολογήσουν μαχητές ώστε να αποβούν παντοδύναμοι (που θα γίνονταν ισχυροί... μικροκαπεταναίους). Μέσα σε αυτό το κλίμα συγκροτήθηκαν λοιπόν οι πρώτες παρατάξεις.

β) Το « Προσωρινόν Πολίτευμα » της Επιδεύρου... και τη θέσπιση πολυαρχικής εξουσίας. Το τρίτο ^{μάλιστα} ιστορικό παράθεμα παρουσιάζει αναλυτικότερα τα προβλήματα της ηγεσίας της επανάστασης. Αποκαλύπτει τα δύο « στρατόπεδα » που είχαν δημιουργηθεί, καθώς από τη μια ενωθήκαν πελοποννήσιοι και νησιώτες πρόκριτοι, αρχιερείς και εκπρόσωποι της Ξερειάς και από την άλλη οι στρατιωτικοί που θα τους εναντιώνονταν. ^(Η Α' συνέλευση εξουσία τους) Μπροστά σε αυτή την πόλωση η Α' Εθνοσυνέλευση επιχείρησε μια πιο φιλελεύθερη προσέγγιση ψηφίζοντας αντιπροσωπευτική διακυβέρνηση, διάκριση εξουσιών και δημιουργία δύο σωμάτων, Βουλευτικού και Εκτελεστικού, στο πλαίσιο της πολιτικής διοίκησης (Το Προσωρινό... Θητεία).

Ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος... και ο γψηλάντζης. Ειδικότερα για τον τελευταίο πληροφορούμαστε από το Γ' κείμενο ότι την υποβαθμιστή του σηματοδοτεί η επιλογή του ως προέδρου του Βουλευτικού. Επισημαίνεται ακόμη η ενολική υποβίβαση της φιλικής Εταιρείας, η οποία, όχι μόνο δε μνημονεύτηκε πουθενά, αλλά και αντικαταστάθηκε το σύμβολό της ο φοίνικας από την Αθηνά με απόφαση της εθνικής συνέλευσης (Ο.Δ. γψηλάντζης... φιλικής Εταιρείας). Κάτω από αυτές τις συνθήκες δημιουργήθηκε ρήγμα στις σχέσεις μεταξύ στρατιωτικών και προκρίτων.

Κατά Αποστέλλεται

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΑΡΓΥΡΗ ΣΙΡΔΑΡΗ

ΠΡΟΣΟΧΗ

Τα θέματα διδάχτηκαν και βρίσκονται
στο βιβλίο του φροντιστηρίου μας στις σελίδες
π.χ. σελ 75, ερώτηση 54
σελ 92, ερώτηση 16